

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 131ος Διαγωνισμός Λύσεων 'Απριλίου - 'Ιουλίου.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον εγκεκριμένον δια τὸ 1912 συνδρομητὰ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῶν Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσωκλείουν διὰ τὰς λύσεις τῶν ἐκάστου φύλλαδιου, -δουαδέκα ἢ περισσότερα ἢ ἑν ἑνὲν, - γραμματόσημον ἀσφαλιστὸν 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέκα ἢ περισσότερα, καὶ 20 λεπτῶν οἱ ἀγόμενοι ἀγορασταί, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ λύσεις τῶν.

Οἱ λύσεις τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὁποῦ καὶ μόνον δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν πάντες ἀνεπιβεβαιωτῶς οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1. Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δικαίως πανταχόθεν μέχρι τῆς 21ης Μαΐου, πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον ἐὰν ληφθῶν πρό τῆς δημοσιεύσεως τῶν γίνονται δεκταί.

Τοὺς λοιποὺς δόξου, βαρβέτα κλπ. ἴδε εἰς τὸν 'Οδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' καὶ 5', φύλλον πρῶτον ε. ἔ. 'Ο 'Οδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αὐτοῦντα.

188. Λεξιγράφος

Δυὸ φθόγγοι μουσικοί Καὶ πνεῦμα πατηρῶν, Πατριδα εἰς σιγῇ θὰ κάμουν ἰσχυρῶν.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Αθανασίου Διάκου

189. Συλλαβιγράφος

Μὲ γαλλικὸν τι σύμφωνον Καὶ ζῶν τι μικρὸν, 'Ενα θεὸν ὀλύμπιον ἀποτελεῖς γνοστών.

'Εστάλη ἀπὸ 'Ενα Χιωτῶν

190. Στοιχειγράφος

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 'Αν μὴ βγάλῃς τὸ κεφάλι, Νῆσος γίνομαι ἐκ νέου. Καὶ εἰς τὸ Αἶγαίον πάλι.

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Σπυριδοπούλου Χίου

191. Ἀναγραμματισμὸς

'Επιτροπία ἀρχαίων Ἀναγραμματισμοῦ, 'Εν γυμνασίῳ ὄρατον Ἐθὺς θὰ σχηματισθῆ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τῆς Κρήτης

192. Ἀσθή

* * * * * Νάντ:καστασταθ.δν οἱ ἄστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ γινώσκωνται: ὀρίζοντίως πόλις τῆς Γερμανίας, καθέτως: ἐπιθετὸν ἔχον σχέσιν μὲ τὸν γόν, διαγωνίως δὲ πολῦτιμος λιθός, καὶ μυθολογικὸν πρόσωπον.

193. Ἐπιγραφή

Η Π Ι Τ Α Τ Α Ν Η Σ Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. 'Εστάλη ὑπὸ τῆς Συριανῆς Ἀδρας

194-196. Συμπλήρωσις Φράσεων

- 1. Οὐδὲν — ἀμικτον — . 2. * Ἀρχεσθαι — ἀργεῖ — . 3. * Ἦδονην — ἦτις — τίκειται. 'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Υλικῆς Στοασίης

197. Τριπλή 'Ακροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κρῶτος τῆς Ἀμερικῆς, τὰ δευτέρα ἤπειρον καὶ τὰ τρίτα ἀρχαίαν θεότητα: 1, Πόλις τῆς Ἰταλίας· 2, Πολύτιμος λιθός· 3, Ἀρχαία ἑορτή· 4, Αἰρετικὸς· 5, Μέγας Ποταμὸς· 6, Εἶδος σπᾶθης· 7, Ἐντομον.

198. Φωνηεντόβλητος

φν - λ - φν - θ 'Εστάλη ὑπὸ Ἀσκασίας τῆς Μιλησίας

199. Γρίφος

ἰώ! ἰώ! τῶ ὦ! ἡρησὺ ἰα ὦ! ἡρησὺ 'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Εξοριστοῦ Βασιλέα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 13 καὶ 14 120. Νέφος (ναί, φῶς) - 121. Πάρις (παί, ρίς) - 122. Ἄρατος-ἄρατος-ἄρατος.

123. Ο Υ Α Ι Κ Α ΚΛΕ - Ο - ΠΑ - ΤΡΑ Ρ Ν Δ Ο - ΜΗ - ΡΟΣ Α Δ Σ Α Τ Ι Α ΤΡΑ Ρ Π Ν Ο Σ 124. ΠΑ - ΡΟΣ ΠΑ - ΡΟΣ ΠΑ - ΡΟΣ 125. Ἄλασσα (ἄλας - κλ.) - 126. Πλάστιγξ (τ) Σάλπιγξ. - 127. Νίσσα - νήσσα. - 128. Ὅσα,

129. Σ Α Ο Υ Α 130. ΠΕΡΟΥΣΑ - ΤΥ Ρ Ο Σ ΔΗΜ (ἔρα, ρῆμα, ΕΒΡΟΣ Ὀμηρος, υἱός, Σάμος, ἄμα, Ἄερος, Α Π Ι Ο Ν ἥλιος, Μαρία.) - 131-135. Διὰ τοῦ Ρ: Πύρρος, Πάρις, ἄρατος, ἀρῖς, Πόρος. - 136. Λ Α Μ Ι Α (Λύκος, Σάμος, θυμός, Σωρα, Πάργα.) - 137. Τῶν πρώτων τὰ μαθήματα τῶν ὑστερῶν γεφύρια.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον] μὲ παρὰ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅσος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι ἐν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παρὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 85 λέξεις ἀπλᾶ. - Αἱ μὴ συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτύμου ἀγγελλία δὲν δημοσιεύονται]

ΔΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος 1912 Ὑποστηρικτικὸς ὑπὸ ΚΥΑΝΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ (IB', 84)

ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΚΩΜΜΑ Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν τὸ Ἐνωτικὸν Κόμμα ἀπευθυντέον τῷ ἀρχηγῷ: Δημητρ. Παπαδημητρίου, Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας 14, Ἀθήνας. (IB', 85)

ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος (IB', 86)

Δώσατε καὶ μίαν ψήφον εἰς τὰ ἔξοχα ψευδώνυμα Ἀττικὸς Οὐρανὸς καὶ Λευκοκνήμωντος Αἰγιαλός. Ὑποσχόμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς ψηφισαντὰς μας ὑποστήριξιν. (Διεύθυνσις: Box 1, Alexandrie, Egypte.) (IB', 87)

Αγαπητὴ μου Ἀηλιανομένη Κόρη, διὰ τὰ συγχαρητήρια σου εὐχαριστῶ. Μένουσις. (IB', 88)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 18ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 173)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἰωάν. Ν. Πλατῆς, Β. Ν. Ματθόπουλος, Ν. Κ. Ζαχαράκης, Παιδῶν Νεκτ, Ἑλλή Μήμητα. ΠΕΡΑΙΑΣ: Ἐθ. Κ. Λαγομιτῆς, Μιχ. Ν. Ἀκριβός.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Ω Ν :

ΒΟΛΟΥ: Σπυρ. Ἐμ. Κάτσανας, Γ. Α. Χαλμαδόπουλος, Χαροίλεια Ἐμ. Κάτσανα, Ἰωάν. Στ. Τσιόγκας, Κωνσταντῖνα Στ. Τσιόγκη, Γεώργ. Λεωμῆνος, Δημ. Ε. Κουσιδάς. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Γένη Μπαγδατόπουλος. ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἐλένη Ι. Βογοπούλου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Γοργώ, Λάτσης τῶν Μουσῶν. Ἀλκων, Ζουλέικα.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἄννα Σηλυβρίδου, Γ. Δήμιος. ΑΙΜΙΝΗΣ: Ἰωάν. Ἐθ. Μπελλάδου. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Δημ. Τρ. Μπουζόπουλος, Καίτη Ματοπούλου.

ΠΑΤΡΩΝ: Γιάν. Β. Παπανικολάου, Κ. Ι. Φαρμακίδης, Ἀντωνία, Χρυσάνθη Μωραΐτου. ΠΑΡΗΣ: Πολυτίμη Λεαποπούλου. ΣΥΡΟΥ: Διονύς Ἀθανασοπούλου, Ἐλένη Μ. Ἐβερτι, Σπυρ. Ι. Κολοκοῦρη.

ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Ἀντωνία Μενεξές. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασίλ. Τράμπας. ΥΔΡΑΣ: Ν. Σ. Σγόνιτιος, Φλόρα Α. Μουσταλῆ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Σοφία Κοζαδίνου, Ἐνδοξὸς Ἰωλκίς, Χρυσάλλης, Ἀχιλλοῦ Νῆμα. ΜΙΝΙΑΣ: Δεῶν. Σιδεράτος, Γ. Π. Πατριμῆος. ΠΟΡΤ-ΣΑ-Ι-Τ: Μαίρη Ἀρ. Ἀλεξανδράτου. ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Κίμων Κ. Γεωργιάδης. ΣΑΜΟΥ: Μαρουῖλ Α. Καίτας, Χρ. Χ. Δημητρίου, Γεώργ. Α. Ἀντωνιάδης, Ἐλένη Α. Ἀντωνιάδου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐχόντων ὀρθῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐληρωθήσαν οἱ ἔξῃ: ΠΟΥΤΙΜΗ ΔΕΡΠΟΥΛΑΟΥ ἐν Σπάρτῃ καὶ ΜΙΧ. Ν. ΑΚΡΙΒΟΣ ἐν Πειραιεὶ οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἕκαστος ἀπὸ 1ης Μαΐου.

Οἱ ἀποστειλαντὲς ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὕτως οἱ ἀποστειλαντὲς πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθονακτικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰ.)

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Φαῖδωνος]

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ - ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστόρημα Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κ' ἄλλα κινυόβρια Διηγήματα (1908 - 1911).

Πέντε κομμά, καλλιτεχνικὰ βιβλία. Ἐκαστον δρ. ἢ φρ. 3.

Καὶ τὰ πέντε μαζί, δρ. ἢ φρ. 13

Καὶ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «ΘΕΑΤΡΟΥ», μόνον δρ. ἢ φρ. 10.

Πᾶσα παραγγελία πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐυριπίδου, Ἀθήνας.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

τοῦ τόμου τῆς Διαωρίσεως τοῦ 1911, κόκκινα μὲ χρυσαὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δρᾶχ. ἢ φρ. 1,75.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐν Ἀθήναις, 21 Ἀπριλίου 1912, Ἔτος 34ον. - Ἀριθ. 21

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

'Ενῶ ὁ Δὸν Κιχώτης καὶ ὁ Σάντσος Πάνθας ἐπήγαιναν ἡσυχᾶ τὸν δρόμον των, διέκριναν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἐρχόμενον πρὸς αὐτοὺς ἕνα ἀνθρωπίνον ἐπιπτόν, ὁ ὁποῖος ἐφορᾶσεν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ ἕνα πρᾶγμα στυλινθῶν ὡς ὁ χρυσός.

- Κύτταξε, Σάντσος, εἶπεν ὁ Δὸν Κιχώτης πρὸς τὸν ἱπποκόμον του' ὅλαι αἱ παροιμίαι νομίζω ὅτι εἶνε ἀληθιναί, ἐπεὶδὴ εἶνε γνωμικὰ ἐξηγημένα ἀπὸ τὴν πείραν, ἀλλὰ πρὸ πάντων αὕτη τοῦ λέγει: «Ὅταν κλείνεται μιά πόρτα, κάποιος ἄλλη θέλει ανοίξῃ.» Ἐλεῖ-πέρα, ἂν δὲν ἀπατάωμαι, βλέπω κάποιον ποῦ φορεῖ εἰς τὸ κεφάλι του τὸ κράνος τοῦ Μαυβρίνου. Δὲν βλέπεις καὶ σὺ ἕνα ἱππότην, ποῦ καθάλλικεβει ἕνα ὄραϊον στακτερὸν κέλητα καὶ φορεῖ κράνος χρυσοῦν;

- Ἐγὼ δὲν βλέπω, ἀπεκρίθη ὁ Σάντσος παρὰ ἕνα ἀνθρωπίνον καθάλλικεβει ἕνα ὄραϊον στακτερὸν κέλητα καὶ φορεῖ κράνος χρυσοῦν;

- Ἐγὼ δὲν βλέπω, ἀπεκρίθη ὁ Σάντσος παρὰ ἕνα ἀνθρωπίνον καθάλλικεβει ἕνα ὄραϊον στακτερὸν κέλητα καὶ φορεῖ κράνος χρυσοῦν;

- Πολὺ καλά! ὑπέλαθεν ὁ Δὸν Κιχώτης' εἶνε τὸ κράνος τοῦ Μαυβρίνου. Μείνε ὀπίσω, Σάντσος, καὶ ἀφίσε με νὰ τὸν πολεμήσω. Θέλω νὰ γίνω κύριος τοῦ ἔξακουστοῦ αὐτοῦ κράνου, τὸ ὅποϊον εἶνε τὸ εὐγενὲς ὄνειρον τῆς ζωῆς μου. Βλέπε με ἀπὸ μακρὰν καὶ μὴ εἰπῆς λέξιν!

Ἴδου τώρα ἡ ἀλήθειά περὶ τοῦ κράνου, τοῦ κέλητος καὶ τοῦ ἱππότη, τὰ ὅποια ἐβλεπεν ὁ Δὸν Κιχώτης. Εἰς ἐ-

κείνο τὸ μέρος ὑπῆρχαν δύο χωρία, τὸ ἕν πολὺ πλησίον τοῦ ἄλλου. Τὸ πρῶτον, πολὺ μικρὸν, δὲν εἶχε κουρέα' τὸ δευτερον εἶχε. Διὰ τοῦτο, ὡσάντις κανεὶς ἀπὸ τὸ μικρότερον χωρίον εἶχεν ἀνάγκην νὰ ξυρισθῇ ἢ νὰ φλεβοτομηθῇ, ἐκράζαν τὸν κουρέα τοῦ μεγαλύτερου. Τὴν στιγμήν λοιπὸν ποῦ ἐπερουσαν ἀπ' ἐκεῖ ὁ Δὸν Κιχώτης καὶ ὁ Σάντσος Πάνθας, ὁ κουρέας αὐτὸς ἐπήγαινε ἀπὸ τὸ ἕν χωρίον εἰς τὸ ἄλλο, καθάλλικεβειν τὸ γαϊδουρί του καὶ ἐφωδιασμένος μὲ τὴν χαλκίνην λεκάνην τοῦ ξυρισματος. Ἐπειδὴ δὲ ἤρχισεν νὰ ψιγαλιῇ, διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ καπέλλον του, τὸ ὁποῖον ἦτο καινούργιον, εἶχε φορῶσιν εἰς τὸ κεφάλι τὴν λεκάνην του, καινούργιαν ἐπίσης καὶ καλοτριμμένην, ὥστε νὰ λάμπῃ καὶ νὰ σπινθηροβολῇ ἀπὸ ἐδῶ κ' ἐνα μίλλι!

Ὁ κουρέας δὲν ἀπείχε πολὺ ἀπὸ τὸν Δὸν Κιχώτην, ὅταν ὁ ἱππότης ἐπέρινισεν τὸν Ἀγαμνῶντα, ἐγαμήλωσε τὸ δόρυ του καὶ ἐπέπεσον ἐναντίον τοῦ δυστυχθοῦς μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν διαπεράσῃ διαμπαξί.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περῶσιν γρήγορα-γρήγορα καὶ μόλις ἐπάτησε τὸ πόδι του τὴν γῆν, ἤρχισεν νὰ τρέχῃ σὺν τὸν ἀνεμὸν φεύγων, ἄρισεν ὀπίσω του καὶ τὴν λεκάνην, ἡ ὅποια τοῦ εἶχε πέσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ὁ κουρέας, βλέπων τὸν καλπίζοντα κινδυνόν, δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, παρὰ νὰ περ

μου προφυλάττει τουλάχιστον το κρανίον από τες πέτρες!

Και ταύτα λέγων, τὸ ἐξαναφόρεσε. — Ὅπως ἀγαπᾷ ἡ ἀφεντιά σου, ἀπεκρίθη ὁ Σάντος. Μὰ δὲν μὲν λές, ἀφέντη, προσέθεσε, τί θὰ τὸ κάμουμε αὐτὸ τὸ στακπερὸ ἄλογο, ποῦ μοιάζει τόσο μὲ γαϊδοῦρι; Μὰ τὸ Θεό, εἶνε πολὺ καλὸ ζῷο!

— Δὲν συνειθίζω νὰ πογυμνῶν ἑκείνους ποῦ νικῶ, εἶπεν ὁ Δὼν Κιχώτης, οὔτε συγχωρῶν οἱ κινόνες τῆς Ἴπποσύνης νὰ παίρνη κανεὶς τοὺς ἵππους τῶν ἡττημένων ἐχθρῶν του καὶ νὰ τοὺς ἀρίνη νὰ φεύγουν πᾶξῃ. Κατὰ συνέπειαν, Σάντος, μὴ σὲ μέληθαι διὰ τὸ ἄλογον αὐτὸ ἢ τὸ γαϊδοῦρι—λέγε το ὅπως σοῦ ἀρέσει, — δίδει ὅταν ἀπομακρυνθῶμεν, ὁ κύριός του θὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ θὰ τὸ πάρῃ.

— Μὰ τὴν ἀλήθεια, οἱ νόμοι τῆς Ἴπποσύνης εἶνε πολὺ αὐστηροί, ὑπέλαβεν ὁ Σάντος θρηνηδῶς, ἀφοῦ δὲν ἐπιτρέπουν οὔτε νὰλλάξῃ κανεὶς τὸ γαϊδοῦρι τοῦ μ' ἐν ἄλλο. Θὰ σοῦ ἤμουν ὅμως πολὺ ὑποχρεωμένος, ἀφέντη, ἂν μὲν ἔκανες τὴ χάρι νὰ μὲν πῆς μήπως καὶ αὐτὸν μὴ πορᾷ νὰλλάξῃ τὰ φάλαρα τοῦλάχιστον καὶ τὰ χαλινάρια, σὲ περίστασι ποῦ θὰ τὸ ἐπιθυμοῦσα.

— Εἶνε ζήτημα ποῦ δὲν ἔλαβα ποτὲ ἀφορμὴ νὰ τὸ συλλογιθῶ, ἀπεκρίθη σκεπτικῶς ὁ Δὼν Κιχώτης. Μοῦ φαίνεται ὅμως, ὅτι τὰ φάλαρα καὶ τὰ χαλινάρια εἰμποροῦν νὰ μεταλλάξωθουν ἂν παραστῇ ἀπόλυτος ἀνάγκη.

— Ἀφέντη μου, εἶνε ἀνάγκη καὶ μεγάλη! εἶπε τότε ὁ Σάντος χαρούμενος· γιὰ τὰ φάλαρα αὐτοῦ τοῦ γαϊδοῦρι μὲν χρειάζονται τόσο πολὺ, σὰ νὰ ἐπρόκειτο νὰ τὰ φορέσῃ ἐγὼ ὁ ἴδιος.

Καὶ συγχρόνως ἔσπευσε νὰ κάμῃ τὴν ἀνταλλαγὴν, πρὶν τὸ μετανοῆσῃ ὁ κύριός του. Κ' ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὴν ἰσχυρὰ Παρδαλὸς τοῦ Σάντου ἐφαίνετο τρεῖς φορές πλουσιώτερος καὶ κομψότερος ἀπὸ πρῶτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐνῶ συνέβαιναν τὰ περίστατικα ποῦ διηγήθημεν ἀνωτέρω, οἱ δύο φίλοι τοῦ

Δὼν Κιχώτη, ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ κουρεὺς, δὲν ἔμειναν ἀδρανεῖς. Κατορθώσαντες ἐπιτέλους νὰ ἀκαλύψουν τὰ ἴχνη τοῦ πλανοδίου Ἴππότου, — ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποῦ ἔλασε τὰ ἐμπρόσθια τοῦ δόντι, ἐπωνομάσθη Ἴππότης τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς, — ἀνεχώρησαν ἕνα πρῶτὸ με σκοπὸν νὰ τὸν συναντήσουν, ἀφοῦ πρῶτα κατέστρωσαν καὶ συνεφώνησαν μεταξὺ τῶν ἐν εὐφροσύνῃσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ τὸν ἐπειθάν ἄσφαλῶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τὸ σχέδιον αὐτὸ ἦτο τὸ ἀκόλουθον: Ὁ μὲν ἐφημέριος θὰ μεταμορφῶντο εἰς δέσποιναν ἐγκαταλειμμένην τάχα καὶ δυστυχῆ, ὁ δὲ κουρεὺς εἰς ἵπποκόμον τῆς ρηθείσης κυρίας. Πρὸς τοῦτο ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ χωρίον τῶν κατέλυσαν εἰς ἕν ξενοδοχεῖον ποῦ ἐγγόριζαν ἐκεῖ πλησίον καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ ξενόδοχος ἀνέλαβε προθύμως νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Αὐτὴ τοὺς ἐδάνεισεν, ὅχι μόνον

Τοὺς ἐδάνεισε τὰναγκαῖα ἐνδύματα (Σελ. 178, στ. 6')

τὰναγκαῖα ἐνδύματα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς μιᾶς ἀγελάδος ποῦ εἶχε, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γενειᾶς εἰς τὸν κουρεῖα, ὁ ὁποῖος μὲ αὐτὸ τὸ μασκάρευμα θὰ ἐγένετο τελειῶς ἀγνώριστος, διότι εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ εἶνε πάντοτε φρεσκοξυρισμένος.

Ὅβτα μεταμορφωμένοι, θὰ ἠκολούθουν τὰ ἴχνη τοῦ Δὼν Κιχώτου ἕως οἷου ἤθελε τὸν συναντήσουν. Τότε ἡ ἐγκαταλειμμένη κυρία θὰ ἐπιπτεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγαθοῦ Ἴππότου καὶ θὰ τὸν ἰκέτευσεν νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ ἄδικα, τὰ ὁποῖα τῆς ἔχον κάμῃ, φυσικὰ δὲ ὁ Δὼν Κιχώτης, κατὰ τοὺς νόμους τῆς Ἴπποσύνης, δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ πορρίψῃ τοιαύτην αἰτήσιν. (Ἐστει ἀσυνέχεια)

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

(Συνέχεια "Ἰδε σελ. 171.)

— Γιατ' εἶμαι στραβός, παιδί μου, εἶπεν ὁ Ἀναστάσης.

— Τὸ ξέρω δά! Καὶ γι' αὐτὸ ἴσα ἴσα ρώτησα τὸν κύρ Ἀνδρέα ἂν ὁ ἄνθρωπος ἐλείνος γιὰ τρεῖς καὶ τὰ μάτια. Μοῦ εἶπε ναί. Ἐνα στραβό, λέει, τὸν ἐγιάτρεψε μπροστὰ του καὶ τώρα βλέπει μια χαρά. Τ' ἀκούς, πατέρα;

— Τ'ἀκούω παιδί μου, μὰ τί βγαίνει; — Πῶς; δὲν καταλαβαίνεις; Ἀφοῦ ἐγιάτρεψε ἐκεῖνον, θὰ μπορῇ νὰ γιαιτρέψῃ καὶ σένα.

— Μ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἐστὴν Ἀθήνα, Φώτη μου.

— Καὶ δὲν πάμε ἐστὴν Ἀθήνα;

— Πῶς;

— Μὲ τὰ ποδαράκια μας. Καὶ σὺ ἔχεις καὶ ἐγώ.

— Ἀμὴ παράδες;

— Μπᾶ! θὰ βροῦμε, μὴ σκοτίζεσαι γι' αὐτό. Ἐοῦ 'ς ὄλο τὸ δρόμο θ' ἀκκουμπᾷς ἀπάνω μου, κ' ἐγώ, ἄμα βλέπω ἄνθρωπους, θὰ φωνάζω: «Κάμετε, χριστιανοί, ἐλεημοσύνη, δότες μιὰ πεντάρα στὸ φτωχὸ παιδί ποῦ πηγαίνει. τὸ στραβὸ πατέρα του ἐστὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ τοῦ γιαιτρέψῃ τὰ ματάκια!... Κανένας δὲ θὰ λυπηθῇ μιὰ πεντάρα, πατέρα. Ἄσε νὰ ἰδῆς!

— Μὰ, Φώτη μου, ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος θὰ θέλῃ νὰ πληρωθῇ καλά... καὶ ποῦ νὰ μαζέψωμε τόσα λεπτὰ!

— Δὲν τοῦ δίνουν τίποτα. Ὁ Ἀνδρέας μοῦ τὸ εἶπε. Οἱ πλοῦσοι τὸν ἀκριβοπληρώνουν, οἱ φτωχοὶ ὅμως οὔτε λεπτὸ.

— Τί παραμῦθια μοῦ λές ἐκεῖ;

— Ὁ Ἀνδρέας μοῦ τὸ εἶπε. Ἐστὴν τὸ συνειθίζουν, φαίνεται, ἐστὴν Ἀθήνα. Ἐλα πατέρα, πάμε! Ἄς φύγουμε αὐριο!

— Καλὰ λέειτὸ παιδί, εἶπεν ἡ Μαρία, καὶ μιὰ ποῦ εἶχες καὶ σὺ ἀπόφασι νὰ φύγῃς...

— Μπράβο! θὰ πάμε λοιπὸν ἐστὴν Ἀθήνα! ἐφώνησεν ὁ Φώτης, κυπῶν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ τὰ χερράκια του· θὰ πάμε ἐστὴν Ἀθήνα, θὰ γυρεύω ἐλεημοσύνη 'ς ὄλο τὸ δρόμο, καὶ ἄμα φθάσωμε ἐστὴν μεγάλην πολιτείαν, ἐγὼ θὰρχίσω νὰ καθιζῶ καμινάδες καὶ νὰ κουβαλῶ πράγματα, καὶ σὺ θὰ πᾶς νὰ γιαιτρέψῃς τὰ μάτια σου. Τί καλὰ! Καὶ τὴν καλὴν νύκτα!

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Φώτης ἔστρεξε κοντὰ εἰς ἀδέλφια του, ἐγονάτισε ἐστὸ ἀχυρόστρωμα, ἐστάρωσε τὰ χέρια του καὶ εἶπε: «Θέ μου, βοηθήσέ μας νὰ πάμε μὲ τὸ κλλὸ ἐστὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ ἰδῇ τὸ φῶς τοῦ ὁ πατερούλης μου!...» Ἐπειτα ξαπλώθη, ἔκλεισε τὰ μάτια του καὶ σὲ λίγο ἀπεκοιμήθη.

Τὴν ἄλλην ἡμέρα, ὁ τυφλὸς πατέρας, μὲ τὸ ἕνα χέρι κρατῶν τὸ μαστοῦνι

του καὶ τὸ ἄλλο στηρίζων, ἐστὸν ὄμο τοῦ Φώτη, ἄφισε τὸ καλυδῶσιτο ὅπου ἐγεννήθη, ὅπου ἔζησε, ὅπου ὑπανδρεύθη, ὅπου ἔκαμεν ὀκτὼ παιδιά, ὅπου ἐτυφλώθη, καὶ σπογγίζων τὰ δάκρυά του, ποῦ τόσαι ἀναμνήσεις τὸν ἔκαμναν νὰ χύνη, ἐπῆρε τὸ δρόμο διὰ τὸ μεγάλο ταξεῖδι.

Προτῆτερα ἐπέρασε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κύρ Ἀνδρέα. Αὐτὸς ἦτο κηλὸλα σηκωμένος, ὄρθιος, μὲ τὸ λισγάρι ἐστὸν ὄμο, ἐτοιμαζόμενος νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐργασθῇ ἐστὸ μικρὸ χωράφι ποῦ εἶχεν ἀγοράσῃ μὲ τὰς οἰκονομίας του.

— Γιατὸν μὲ τὸ καλὸ, μπάρμπ' Ἀναστάση; εἶπε μόλις εἶδε τὸν τυφλόν.

— Γιατὸν τὴν Ἀθήνα, παιδί μου.

— Δὲ θὰ κάμῃς ἄσχημα.

— Καὶ γι' αὐτὸ ἦλθα νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὲ πῆς πῶς ὀνομάζεται καὶ ποῦ κάθεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ποῦ σοῦ γιάτρεψε τὸ χέρι. Θυμᾶσαι;

— Θυμᾶμαι, λέει; Ἐξολώτερα θὰ μποροῦσα νὰ ξεχάσω τὸ ὄνομά μου, τὸ ὄνομα τῆς μάνας μου, τοῦ χωριῦ μου, παρὰ τοῦ καλοῦ ἐκεῖνου καὶ ἀξίου ἀνθρώπου. Περίμενε μὲ ἐδῶ μιὰ στιγμὴ, μπάρμπ' Ἀναστάση, καὶ τώρα ἔφθασα.

Ὁ κύρ Ἀνδρέας ξαναμπῆκε ἐστὸ σπίτι του καὶ σὲ λίγο πάλι βγήκε, κρατῶν ἕνα φύλλο χαρτί κ' ἕνα πουγγὶ πέτσινο.

— Νά, πάρε, εἶπε σφιγγὼν τὸ χέρι τοῦ τυφλοῦ, ἐδῶ 'ς αὐτὸ τὸ χαρτί εἶνε γραμμένο τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἔκαουστοῦ ἐκεῖνου γιατροῦ, καὶ μέσα ἡ αὐτὸ τὸ πουγγὶ σοῦ ἔβαλα λίγα λεπτὰ γιὰ νάχῃς στὸ ταξεῖδι. Ἐλα, ἐστὸ καλὸ, γείτονα, καὶ ἄφισε τίς εὐχαριστίας, προσέθεσεν ἀπομακρυνόμενος γρήγορα· ἂν σοῦ μείνουν ἐστὸ γυρισμὸ, μὲ τὰ ἐπιστρέφεις· γειὰ σου καὶ καλὴ ἀντάμωσι, μπάρμπ' Ἀναστάση!

Ἐστὸν ἄρχισεν ἕνα χωριάτικο τραγοῦδι κ' ἐχώθη σὲ μιὰν ὠραία δένδροστοιχίαν ἀπὸ λευκὰς ποῦ ἐσκίαζε τὸ χωριό. Δὲν τὸν ἐβλεπαν πιά, ἄκουαν ὅμως ἀπὸ μακρὰ τὸ χαρούμενο τραγοῦδι του.

Ὁ Ἀναστάσης καὶ ὁ μικρὸς Φώτης πῆραν τὸ δρόμο γιὰ τὴν πρωτεύουσα.

**

Ἐστὸν ἄρχισεν ἕνα χωριάτικο τραγοῦδι κ' ἐχώθη σὲ μιὰν ὠραία δένδροστοιχίαν ἀπὸ λευκὰς ποῦ ἐσκίαζε τὸ χωριό. Δὲν τὸν ἐβλεπαν πιά, ἄκουαν ὅμως ἀπὸ μακρὰ τὸ χαρούμενο τραγοῦδι του.

Ἐστὸν ἄρχισεν ἕνα χωριάτικο τραγοῦδι κ' ἐχώθη σὲ μιὰν ὠραία δένδροστοιχίαν ἀπὸ λευκὰς ποῦ ἐσκίαζε τὸ χωριό. Δὲν τὸν ἐβλεπαν πιά, ἄκουαν ὅμως ἀπὸ μακρὰ τὸ χαρούμενο τραγοῦδι του.

— Ἡ σειρά σου, εἶπεν ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ὠρα ἕνας κύριος ἐστὸν τυφλόν.

— Μὲ φώναξε ὁ γιαιτρός; εἶπεν ὁ τυφλὸς μὲ συγχίνησι.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ κύριος, ἀλλὰ καθένας μπαίνει μὲ τὴν σειρά του· πρῶτος ἐκεῖνος ποῦ ἦλθε πρῶτος, δεῦτερος ἐκεῖνος ποῦ ἦλθε δεῦτερος, καὶ οὕτω καθεστῆς· κ' ἐπειδὴ ἐγὼ ἦλθα ὕστερ' ἀπὸ σᾶς, σᾶς θὰ μῆπτε πρὶν ἀπὸ μένα.

— Ἄχ, πῶς τρέμω! εἶπεν ὁ τυφλὸς ἐνῶ ἐσηκῶντο.

— Δὲν εἶνε τίποτα, πατέρα, εἶπεν ὁ Φώτης τραβῶν ἀπὸ τὸ χέρι τὸν Ἀναστάσην· ἔλα λοιπὸν καὶ μᾶς περιμένει ὁ γιαιτρός.

Μπήκαν 'ς ἕν' ἄλλο μεγάλο δωμάτιο κ' ἐστάθησαν ὄρθιοι ἐμπρὸς ἐστὸν ἰατρὸ Χ., ἐπίσης ὄρθιο κοντὰ 'ς ἕνα τραπέζι.

(Ἐστει τὸ τέλος) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑ'Ι ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ ΓΑΤΑ

Ἀγαπητοί μου,

Ἰ νεαροὶ ἀναγνώσται ἐνὸς γαλλικοῦ περιοδικοῦ ἠρωτήθησαν ἐσχάτως τί ἀγαποῦν περισσότερο ἀπὸ τὸν σκύλον. Καὶ οἱ ἀναγνώσται ἐπεσέθησαν, ὅτι ἔχουν δικαίον καὶ ἠρξισαν νὰ τοὺς μιμοῦνται. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ἡ γάτα ἐλκύει εὐλιχρινῶς τοὺς καλλιτέχνας μὲ τὴν χάριν τῆς, τὴν εὐλυγισίαν τῆς, τὴν ὠραιότητά τῆς. Δὲν ἔχει βέβαια τὴν νοημοσύνην τοῦ σκύλου, — μολονότι εἶνε πολὺ νοήμων καὶ αὐτὴ, — ἀλλὰ τὰ ἐξωτερικὰ τῆς χαρίσματα εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα. Ὅσον δὲ διὰ τὸν χαρακτήρα, οἱ καλλιτέχνηται οἱ ὁποῖοι σκέπτονται διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους, εὐρίσκουν ὅτι ἡ γάτα ἔχει μιὰν ὠραίαν ὑπερφάνειαν, τὴν ὁποίαν ὁ σκύλος ἀγνοεῖ. Ἀνοήθητη δὲν εἶνε· πολλὰκις ἀγαπᾷ τὸν κύριόν τῆς· ἀλλὰ μὲ ἀξιοπρέπειαν, ὡς ἕνα βαθμὸν. Δὲν εἶνε δούλη. Δὲν γίνεται κουρέλι, ὅπως ὁ σκύλος. Δὲν ὑποφέρει ἐξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις, δὲν ὑπακούει τυφλῶς, δὲν θυσιάζεται διὰ τὸ τίποτε. Μέγα προτέρημα, σᾶς λέγουσιν, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις, ἀλλὰ νὰ μὴ θυσιάζῃ κανεὶς καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἡ γάτα εἶνε ἐλευθερὰ· θέλει νὰ ἔχῃ ἴσα δικαιώματα μὲ τὸν κύριόν τῆς, ἐνῶ ὁ σκύλος τὸν δουλεύει ὡς ἀνδράποδον. Αὐτὸς ὁ δουλικὸς χαρακτήρ, σᾶς λέγουσιν πάλιν, καθὼς ἐξευτελιζοῦται ἀλλοτε τόσο πολὺ. Σήμερον ἀναγνωρίζεται καὶ ἐκτιμᾶται περισσότερο ἡ ὑπερφάνεια καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς γάτας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ νεαροὶ ἀναγνώσται τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ τὴν ἀνεκέρησαν μὲ τὸ δημοψήφισμά των συμπαιστέραν. Εἶνε, βλέπετε, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἐκτιμᾷ καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἢ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους: τὸ ἀνεξάρτητον, τὸ φιλελεύθερον, τὸ ὑπερέφρονον...

τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τρώγῃ τοὺς ποντικούς. Δὲν γίνεται δηλαδὴ χρήσιμος εἰς τὸ σπίτι, παρὰ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς; χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ καὶ πρὸς ἴδιαν τῆς ὠφέλειαν. Τὸ καθαρίζει ἀπὸ τοὺς ποντικούς, γερμίζουσα τὴν καλιάν τῆς ἢ ἀπλῶς παίξουσα! Ἐνῶ ὁ σκύλος ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐν γνώσει, διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, χωρὶς καμμίαν του ὠφέλειαν καὶ πολλὰκις μὲ μεγάλην του θυσίαν.

Καὶ ὅμως οἱ περισσότεροι— ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τουλάχιστον τοῦ περιοδικοῦ, — προτιμοῦν τὴν γάταν!.. Ἰσως, ἂν τὸ δημοψήφισμα αὐτὸ ἐγένετο ἄλλην φοράν, ἢ πλειονοψηφία θὰ ἦτο ὑπὲρ τοῦ σκύλου. Ἀλλὰ, φαίνεται, ὅτι σήμερον μετεβλήθησαν αἱ διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ κυριώτερα κατοικίδια των καὶ τὴν θέσιν τοῦ σκύλου, — τῆς παλαιότερας προτιμήσεως, — τὴν ἐπῆρε πλέον ἡ γάτα. Εἰς τοῦτο ἐπαῖξαν σπουδαῖον ρόλον οἱ νεώτεροι ποιηταί, οἱ συγγραφεῖς, οἱ καλλιτέχνηται. Διότι αὐτοί, ἐξ ἰδιοσυγγρασίας ἢ εἰπωμεν, κλινουν πρὸς τὴν γάταν καὶ πολλὰκις ἐξέμνησαν τὰ προτερήματά τῆς, ἐξηγοῦντες διὰ τί τὴν ἀγαποῦν περισσότερο ἀπὸ τὸν σκύλον. Καὶ οἱ ἀναγνώσται τῶν ἐπεισθησαν, ὅτι ἔχουν δικαίον καὶ ἠρξισαν νὰ τοὺς μιμοῦνται. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ἡ γάτα ἐλκύει εὐλιχρινῶς τοὺς καλλιτέχνας μὲ τὴν χάριν τῆς, τὴν εὐλυγισίαν τῆς, τὴν ὠραιότητά τῆς. Δὲν ἔχει βέβαια τὴν νοημοσύνην τοῦ σκύλου, — μολονότι εἶνε πολὺ νοήμων καὶ αὐτὴ, — ἀλλὰ τὰ ἐξωτερικὰ τῆς χαρίσματα εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα. Ὅσον δὲ διὰ τὸν χαρακτήρα, οἱ καλλιτέχνηται οἱ ὁποῖοι σκέπτονται διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους, εὐρίσκουν ὅτι ἡ γάτα ἔχει μιὰν ὠραίαν ὑπερφάνειαν, τὴν ὁποίαν ὁ σκύλος ἀγνοεῖ. Ἀνοήθητη δὲν εἶνε· πολλὰκις ἀγαπᾷ τὸν κύριόν τῆς· ἀλλὰ μὲ ἀξιοπρέπειαν, ὡς ἕνα βαθμὸν. Δὲν εἶνε δούλη. Δὲν γίνεται κουρέλι, ὅπως ὁ σκύλος. Δὲν ὑποφέρει ἐξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις, δὲν ὑπακούει τυφλῶς, δὲν θυσιάζεται διὰ τὸ τίποτε. Μέγα προτέρημα, σᾶς λέγουσιν, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις, ἀλλὰ νὰ μὴ θυσιάζῃ κανεὶς καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἡ γάτα εἶνε ἐλευθερὰ· θέλει νὰ ἔχῃ ἴσα δικαιώματα μὲ τὸν κύριόν τῆς, ἐνῶ ὁ σκύλος τὸν δουλεύει ὡς ἀνδράποδον. Αὐτὸς ὁ δουλικὸς χαρακτήρ, σᾶς λέγουσιν πάλιν, καθὼς ἐξευτελιζοῦται ἀλλοτε τόσο πολὺ. Σήμερον ἀναγνωρίζεται καὶ ἐκτιμᾶται περισσότερο ἡ ὑπερφάνεια καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς γάτας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ νεαροὶ ἀναγνώσται τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ τὴν ἀνεκέρησαν μὲ τὸ δημοψήφισμά των συμπαιστέραν. Εἶνε, βλέπετε, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἐκτιμᾷ καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἢ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους: τὸ ἀνεξάρτητον, τὸ φιλελεύθερον, τὸ ὑπερέφρονον...

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΗΣΙΟΤΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÈS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ' (Συνέχεια)

— Είς την πρόραν, πλοίαρχέ μου.
 — Πήγαινε να πάρης τή βαλίτσα σου. Θα σοῦ δώσω τή μικρή καμπίνα πού εἶνε κοντά στή δική μου. Δέν θέλω νά μείνῃς περισσότερο μέ τούς ἀνθρώπους ἐκεῖνους.

Ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος τās προηγούμενας νύκτας ἤναγκάζετο νά κλείνῃ μάτια καί αὐτιά, διὰ νά μή βλέπῃ καί νά μή ἀκούῃ τās ἀπρεπείας καί τās ἀσχημοσύνας τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τοῦ πλοίου, ἠσθάνθη μεγάλην χαράν διὰ τήν νέαν αὐτῆν εὐνοιαν τοῦ πλοίαρχου.

— ὦ, τί καλός πού εἶσθε, πλοίαρχέ μου! ἀνέκραξε. Μὲ λυτρώνετε ἀπὸ ἓνα ἐφιάλτην!

— Καί μένο παιδί! εἶπε πατρικῶς ὁ κ. Δελάρζ' ὅα ἤρες πολλά ἀγκάθια ἐπὶ τὸν καινούριον δρόμον πού ἀπεφάσισες μόνος σου νά πάρης, ἔ;

— ὦ, ναί, πλοίαρχέ μου. Καί τὰ γκάθια αὐτὰ δέν ἦτο βέβαια ἡ ἐργασία...
 — Ἦτο ὁ συγχρωτισμός μέ ἀνθρώπους πού ἐπλήγησαν διαρκῶς τήν λεπτότητά σου...

— Ἀκριβῶς. Ποτέ δέν ἐπίστευα, ὅτι θά ἦτο τόσο ἀνυπόφορον... Δέν ἐννοῦσα τί ἔλεγαν ἐκεῖνοι οἱ ἀνθρώποι, κάθε ἄλλο, ἐμάντευα ὅμως ρυπαρότητας πού μοῦ ἐπροξενούσαν ναυτίαν, ἀπορροῦσα δὲ πῶς ἐγελοῦσαν μέ αὐτὰς γκαρβόνια καί μουτσοὶ μικρότεροι ἀπὸ ἐμέ.

— Καί θά σὲ πῆραν γιά βλάκα πού δέν ἐγελοῦσες μαζί των...

— Ναί! μοῦ ἔλεγαν πῶς εἶμαι ἀνόητος νά κάνω σάν κορίτσι, σά νά μήν ἤξευρα τίποτε. Καί μοῦ ἤρχετο νά κλαῦσω, ἐγὼ πού πολὺ δύσκολα κλαίω.

— Ἄς εἶνε! τὸ κακὸν αὐτὸ ὄνειρον ἐτελείωσε. Πήγαινε γρήγορα νά πάρης τὰ πράγματά σου καί γύρισε ἐδῶ νά σὲ ἀγκαταστήσω.

Ὁ Πέτρος ἔτραξε εἰς τήν πρόραν, ἔδεσε πάλιν τήν βαλίτσαν του καί ἀπῆλθε νῆσον ἀπορῶδως, διότι ὄλοι ἐκοιμῶντο, ἐπειδὴ ἔπρεπε νά ἐξυπνήσῃεν πολὺ ἔνωρις διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου.

Πλησίον τῆς μεγάλης καμπίνας, τήν

ὁποῖαν κατεῖχεν ὁ πλοίαρχος, ὑπῆρχε μία μικρά, τήν ὁποῖαν εἶχε κάμῃ βιβλιοθήκην του. Ἐκεῖ ἐγκατέστησε τὸν Πέτρον.

— Ἐνα πρῶγμα μόνον μέ ἀνησυγεῖ, πλοίαρχέ μου, τῷ εἶπεν ὁ νέος ὅταν ἐπῆγε νά καληνυχτίσῃ τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον. Τὸ κανεστὸν αὐτὸ θά μέ ἀπασχολήσῃ πολὺ καί θά μὲ ἀπαρέσῃ καιρὸν ἀφιερωμένον ἀποκλειστικῶς εἰς τήν ὑπερεσίαν σας. Μήπως πρέπει νάρνηθῶ

«Ἀπῆλθεν ἀπορῶδως...» (Σελ. 180, στ. α')

τὴν τιμὴν νά συνοδεύω τὰ ἄσπασα;

— Ἄ, μὰ ἰ! κάθε ἄλλο! Ἰσα-ἰσα μὲ εἶνε πολὺ εὐχάριστον νά σὲ βλέπω νάσχολεῖσαι μέ τούς ἐπιβάτας. Εἶνε καί αὐτὸ τῆς ὑπηρεσίας σου. Ἐπειτα μή λησμονῆς, ὅτι θά εἰσπραχθῶν χρήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ χρειάζονται διὰ τούς πτωχοὺς αὐτοὺς μετανάστες, ἀπὸ τούς ὁποίους πολλοὶ δέν ἔχουν πεντάρα.

— Ἡ καλωσύνη σας εἶνε ἀνεξάντλητος, πλοίαρχέ μου. τὸ παράδειγμά σας εἶνε ὠραῖον.

— Ἀλλὰ μήπως, ἔνα μήνα σκεδόν, ἐγὼ δέν θά εἶμαι ὁ

κύριος καί ὁ πιτῆρ τῶσων χιλιάδων ἀνθρώπων; Χρεωστῶ νά φροντίσω δι' ὅλους. Κάθε ταξίδι μὲ φέρνει μίαν μεγάλην ἀνθρωπίνην ἀθλιότητα, καί κάμνω ὅ,τι εἰμπορῶ διὰ νά τήν ἀνακουρίξω.

Κάποτε, αἱ ἐορταὶ αὐταὶ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μεταναστῶν, ἀποφέρουν πολλὰ ἄλλοτε ἐλάχιστα. Ἀναλόγως τοῦ κόσμου πού ἔχομεν εἰς τήν πρώτην. Αὐτῆν τήν φορὰν δέν ἐλπίζω μεγάλα πράγματα. Εἰμπορεῖς ὅμως νά δώσης μπιλλιέτα καί εἰς τούς ἐπιβάτας τῆς δευτέρας εἶνε μερικοὶ πολὺ πλούσιοι. Μετανάσταί καί αὐτοὶ ἄλλην φορὰν, ἔκαμαν εἰς τήν Ἀμερικὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἀκόμη δέν ταξιδεύουν μέ πρώτην, διότι εἶνε ἀσυνειθιστοί... Θά πληρώσουν αὐτοὶ καλά... Καί τώρα πήγαινε νά κοιμηθῆς, καλὸ μου παιδί. Καληνύκτα!

Ὁ Πέτρος ἔβλεπε εἰς τήν πρόραν, ἔδεσε πάλιν τήν βαλίτσαν του καί ἀπῆλθε νῆσον ἀπορῶδως, διότι ὄλοι ἐκοιμῶντο, ἐπειδὴ ἔπρεπε νά ἐξυπνήσῃεν πολὺ ἔνωρις διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου.

— Ἄς εἶνε! τὸ κακὸν αὐτὸ ὄνειρον ἐτελείωσε. Πήγαινε γρήγορα νά πάρης τὰ πράγματά σου καί γύρισε ἐδῶ νά σὲ ἀγκαταστήσω.

Ὁ Πέτρος ἔτραξε εἰς τήν πρόραν, ἔδεσε πάλιν τήν βαλίτσαν του καί ἀπῆλθε νῆσον ἀπορῶδως, διότι ὄλοι ἐκοιμῶντο, ἐπειδὴ ἔπρεπε νά ἐξυπνήσῃεν πολὺ ἔνωρις διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου.

Πλησίον τῆς μεγάλης καμπίνας, τήν

Ὁ Πέτρος ἔβλεπε εἰς τήν πρόραν, ἔδεσε πάλιν τήν βαλίτσαν του καί ἀπῆλθε νῆσον ἀπορῶδως, διότι ὄλοι ἐκοιμῶντο, ἐπειδὴ ἔπρεπε νά ἐξυπνήσῃεν πολὺ ἔνωρις διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου.

πλοίαρχου καί ἀπεσῶρθη εἰς τήν καμπίναν του. Μόνος ἐκεῖ ἐσυλλογίσθη ὅλην τὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὰς δύο, ἐκαθάριζεν ἀκόμη μαχαροπήρουνα, ταπεινὸς ὑπηρετῆς ἐν τῷ μέσῳ ἀνθρώπων χυδαίων.

Τὸ μεσονύκτιον ἐκοιμᾶτο εἰς τήν βιβλιοθήκην τοῦ πλοίαρχου, προστατευόμενος τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ὄλοι αἱ πράξεις ὑπηρετοῦντο ὑπὸ καλωσύνης καί φιλανθρωπίας.

Τι εὐτυχία! Καί πόσον ἐβιάζετο νά τὴν ἀνακοινῶσιν εἰς τήν προσφιλή του Καμίλλην!..

Δοκιμαί.

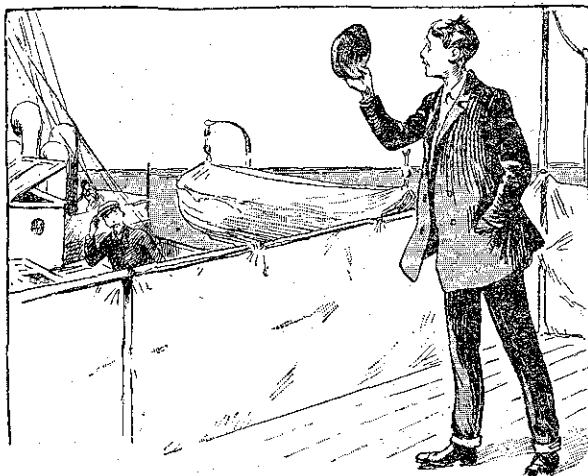
Τὸ πρῶτ' ἀρπυνίσθη εἰς τὰς τέσσαρας ἀπὸ τὸ πλῆθυσμον τοῦ καταστρώματος, τὸ ὁποῖον ἐπέβλεπεν ὁ ὑποπλοίαρχος Ροαγιέ.

Ἡ καμπίνα τοῦ Πέτρου καθὼς καί ἡ τοῦ κ. Δελάρζ' εἶχον ἐξοδὸν ἀπευθείας εἰς τὴν γέφυραν τοῦ πλοίαρχου. Ἐκεῖθεν ἐφαίνετο ὁλοκληρὸν τὸ ἀπέραντον σκάφος, ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸ πρῶινόν καθάρισμα.

Ὁ ἥλιος προαναγγέλλετο ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος διὰ ροδίτης γραμμῆς ἄνωθεν τῶν μολυβδοχρῶν κυμάτων. Ὁ Πέτρος ἐξῆλθε διὰ νά θαυμάσῃ.

Ὁ ὑποπλοίαρχος τῷ ἀπήθυσεν φιλικὸν καί ἄφρονον χειριτισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Πέτρος ἀνταπεκρίθη ὁμοίως. Κατόπιν ἐπέστρεψεν εἰς τήν καμπίναν διὰ νὰ ποτελειώσῃ, τὴν μεταφράσιν, τὴν ὁποῖαν χθὲς εἶχεν ἀσίσῃ ἡμιτελή.

Ἐγερθεὶς ὁ κ. Δελάρζ', τὸν ἔβλεπεν ἐργαζόμενον καί ἠσθάνθη ἐνδόμυχον εὐχαρίστησιν. Τὸν ἐχρησιμοποίησεν εἰς διαφόρους μικροεργασίας, εἰς τὰς ὁποίας

«Ὁ Πέτρος ἀνταπεκρίθη ὁμοίως...» (Σελ. 180, στ. γ')

ὁ νέος ἔβαλεν ὄλον του τὸν ζῆλον, καί κατόπιν τὸν ἐστειλεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν κυριῶν νά μελετήσῃ τὰ κομπανιμῆντα του, πολλὰ τῶν ὁποίων ἦσαν δύσκολα.

Ὅλοι αἱ ἡμέραι παρήλθον ἀφιερωμένοι

εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐσπερίδος. Αἱ κυριαὶ ἐκοπταν, ἔρραπταν, ἐδοκίμαζαν τὰ φορέματα, ἐδοκίμαζαν ἐπίσης τὰ τραγούδια. Αἱ ὄσαι ἐπερνοῦσαν μέ τὴν ἐργασίαν χωρὶς νά τὰς ἐννοῇ κανεῖς. Ποτὲ ταξίδι δέν ὑπῆρχε φαιδρότερον. Καί πρὶν κάμουν τὴν πρώτην, ἐσκέπτοντο νά διοργανώσουν καί δευτέραν ἐσπερίδα, νά παραστήσουν καμμίαν κωμῆδιαν ἢ ὀπερέτταν.

Ἡ Ἑλένη καί ὁ Πέτρος ἐγυμνάζοντο εἰς τὸ μενούετο, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γενικῆ θουμασμοῦ τῶν ὀργανωτριῶν. Ὅλοι ἔλεγαν ὅτι εἶνε «μια ζωγραφία» τὰ δύο χαριτωμένα παιδιά, καθὼς ἐχώρευαν μέ τὰς στολάς των, ὑπεκλίνοντο κ' ἐχαιροῦσαν. Ἐνόμιζε κανεῖς ὅτι εἶχον γεννηθῆ ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου κανενὸς Λουδοβίκου.

Θεῖαμβος.

Ἡ ἡμέρα τῆς συναυλίας ἐφθάσεν. Ἦτο «γεγονός».

Ὅλοι ἐφόρεσαν ἐορτάσματα. Οἱ δὲ ἐντελεστοὶ καί αἱ ἐκτελεστριαὶ, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ὑποπλοίαρχου Κορνίς, ἦσαν πλησίον.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα ἐγέμισε ἀπὸ κομπῶν πλῆθος κυριῶν καί κυριῶν. Ἡ εἰ-

πραξίς, πρὸς μεγάλην χαράν τοῦ κ. Δελάρζ', ἦτο πολὺ ἱκανοποιητικὴ. Οἱ ἐρασιτέχναι ἐπερίμεναν τὴν σειράν των συγκεκμημένοι.

«Τὸ μενούετον ἦτο εἰς τὸ μέσον...» (Σελ. 181, στ. γ')

Ὁ Πέτρος ἤρχετο μέ τὸ ἄυτοσχέδιον τοῦ Σοπέν, τὸ ὁποῖον ἠκούσθη μέ προσοχὴν κ' ἐχειροκροτήθη φρενιτωδῶς. Ἡ συναυλία ἐξηκολούθησε μέ θαυ-

μασίαν τάξιν καί ἐκτέλεσιν λαμπράν.

Τὸ μενούετον ἦτο εἰς τὸ μέσον. Τόση ἦτο ἡ ἐπιτυχία του, ὥστε εἰ θεαταὶ ἀπήτησαν νά ἐπαναληθῆ τρεῖς φορές, θά τὸ ἐξήτουν δὲ καί τετάρτην, ἂν δέν ἐφοβοῦντο μήπως ἐκουράζοντο πάρα πολὺ οἱ δύο χαριτωμένοι χορευταὶ του.

Τὸ τέλος τοῦ προγράμματος ὑπῆρχεν ἀντάξιον τῆς ἀρχῆς.

Τὸ ποίημα πού ἀπήγγειλεν ὁ Πέτρος, ἤρесе τῶσον ὥστε ἐμπύξασθη, ἐζητήθη δὲ καί τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ.

Μὲ γλυκεῖαν συγκίνησιν, ὁ Πέτρος ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο τοῦ μαρκησιου ντε-Ριονσαί, τὰ δὲ χειροκροτήματα πού ἐχαιρέτησαν αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἠύφραναν τὴν ψυχὴν του, διότι ἀπρηθύνοντο πρὸς τὸν προσφιλή του πατέρα.

Ἡ ἐσπερὶς ἐλήξε μέ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δίσκου, ὁ ὁποῖος περιήχθη μετὰ τὸ μενούετον.

Κ' ἐπειδὴ ἤρесе πολὺ ὁ χορός, αἱ γυναῖκες ὑπῆρχαν γενναῖαι.

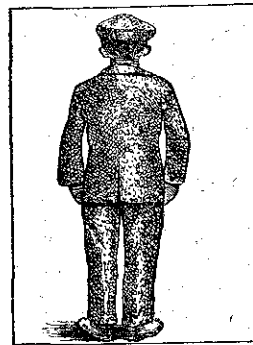
Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηριῶν καὶ ὁ δίσκος ἀπέφεραν μαζί χίλια πεντακόσια φράγκα.

Ἄληθινὸς θεῖαμβος.

(Ἐπεται συνέχεια)

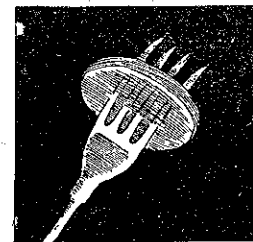
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ὁ βασιλεὺς τῶν κομβίων

Εἶνε ὁ κ. H. Wood, ἀπὸ τὸ Barnesburg. Ἐχει μίαν φορεσίαν σκεπασμένην ἐξ ὀλοκληροῦ μέ κομβία ἀπὸ μαργαριταρὸ ρορίζαν. Δέν εἶνε ὀλιγώτερα ἀπὸ 17,783, τὰ ὁποῖα τῷ ἐστοίχισαν περίπου 40 φράγκα. Ἀλλὰ διὰ νά ράψῃ ὄλον αὐτὸ τὸ πλῆθος τῶν κομβίων εἰς τὴν περιεργὴν φορεσίαν του, ἐχρειάσθη 273 ὥρας.

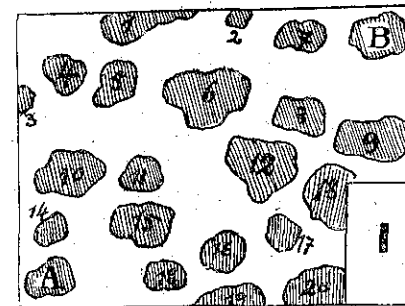
Τι νά εἶνε;

Τι νά εἶνε ἄραγε τὸ διαφανές αὐτὸ πρῶγμα τὸ καρσσωμένον εἰς τὸ ἄκρον τῆς περόνης; Εἶνε ἀπλοῦστατα στερεοποιημένον πετρέλαιον! Μόνον ἐσχάτως κατορθώθη τοῦτο δι' ἐιδικῶν μηχανημάτων.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α') Πρόβλημα

Ἐνας ναυαγὸς εὕρισκεται ἐπὶ τοῦ βράχου Α. Διὰ νά σωθῆ, πρέπει νά υπάγῃ εἰς τὸν βράχον Β. Ἀλλὰ δέν εἰμπορεῖ νά πηδήσῃ, χωρὶς κίνδυνον νά πέσῃ, εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ ἀπόστασιν ἴσην τὸ πολὺ πρὸς τὴν μαῦρην γραμμὴν, ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ πλαισίου εἰς τὴν κάτω δεξιάν γωνίαν τῆς εἰκόνας. Εἰς τοίους καί τοίους βράχους θά πηδήσῃ διαδοχικῶς;

β') Διὰ τούς Γαλλομαθεῖς

Ἐστὶν ἡ ἐπὶ τοῦ Μουνηγιέου Ἀπόλλωνος pnehir ondellene faitpas leprin temps.

Νά χωρισθῶν αἱ ἄνω λέξεις αὐτως

ὥστε νὰ ποτελεσθῆ μία γαλλικὴ παροιμία.

γ') Παίγνιον

Ἐστὶν ἡ ἐπὶ τοῦ Συριακοῦ Πολεμιστοῦ

ΔΕ	ΔΑ	Α	ΑΝ
ΝΗ	Ω	ΝΙ	ΜΕ
ΔΑΣ	ΝΑ	ΔΡΟΣ	ΘΗ

Νά συμπληρωθῶν αἱ ἀνωτέρω συλλαβαὶ ὥστε νὰ ποτελεσθῶν: θεά, νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἕως τῆς Σπάρτης καί γραφικὴ ὕλη.

Ἀλλοίως: Κάθε συνδρομητῆς, ἀγοραστῆς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νά σταλῇ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐρυπιδίου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μέ μίαν δεκάραν ἢ μέ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λυτῶν θά δημοσιευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖου θὰ ποτελεσθῆ, θά ἐγγράψωμεν καί πάλιν διὰ κλήρου μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ 19ου φύλλου

α') Φράουλα, κεράσιον, ἀγγλάδιον, κορμῆλον.—β') Νά, ἔτσι διαβάζεται αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή (ἀπὸ τὸ τέλος.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 131ος Διαγωνισμός Δύσεων 'Απριλίου - 'Ιουλίου. (Αί λύσεις δεκταί μέχρι τής 31ης Μαΐου).

200. Συλλαβόγριφος Τρεις φθόγγου μουσικούς Σου βάζω στη σειρά, Και λίμνην ρωσικήν Σου βγάω μία χαρά.

201. Πνευματόγριφος Θά χαλάση ή συμφωνία Και βουνο θά ύψωθί, 'Αν τής βγάλης τή δασεία Και τής βγάλης μία φιλή.

202. Αίνυμα 'Εδώ μέσα είν' όλοι ίσοι, Χωρίς γνώσι, χωρίς κρίσι. Προηγείται ό αγοράσι Και αύτου του βασιλέως, Και ό διάκος του παπά, Κ' έτσι όλα τά λοιπά.

203. Κενουμένος και άνεστραμμένος Ρόμβος 1.—Σοφόν το σαφές. 2.—'Η Δανία είνε κράτος. 3.—Πάρε μία καραμέλα. 4.—Αί 'Ηνωμέναί Πολιτείαί δημοκρατούνται. 5.—Τά μόρα του κόσμου ξελεξάτο ό Θεός... 6.—'Ο 'Αγάνίας ήτο προφήτης. 7.—'Ήσουν πριν έδω;

204-208. Μαγικόν Γράμμα Τη άνταλλαγή ενός γράμματος έκάστης των κάτωθι λέξεων οι' ενός άλλου, πάντοτε του αύτου, να σχηματισθούν άλλοι τόσαι λέξεις: κέρας, ναι, πυρά, όρος, Λάκων.

209. Μαγική Είδων άνευ Εικόνας — 'Αγαπητέ μου Γεώργιο, πήγαινε να ιδής τό ρολόι, να μου πής τί ώρα λέει. — 'Αδύνατον, φίλε Στάθη! δέν θα ιδω τίποτα. — Γιατί; — Γι' αυτό που σου είπα. — Ποιό; — Μά δέν τάκουσε, καίμενε;

210. 'Ακροστιχίς έξ άντιθέτων Τά άρχικά των άντιθέτων των κάτωθι λέξεων, αποτελούν άρχαίον Νομοθέτην: Χαρά, ταπεινός, καλός, διάφορος, στεγνός, δύσκολο, νέος, πραγματικός, πλανός.

211. 'Ελιποσύμφωνον ει - ιη - οαο - ο - α - α - α - α — 'Εστάλη υπό του 'Υδραϊκού Χάνου

212. Γρίφος 1B των των 1B ζ 1B όν των κράτ' των των 1B Ρόδον Γαλλία Κόρινθο 'Ιταλία Δάμια Μοϋ 'Ελλάς 5 Μενεξές Ρωσία

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Συλλέτα, άνταλάσω Γραμματόσημα πανταχόθεν και c. p. 'Ελληνιστί, Γαλλιστί, και 'Ισπανιστί. — Νικόλ. Σ. Γιοκαρινής Poste Restante, Βαθύ (Σάμου). — 1B', 89)

Δάφνης Στέφανε, σ' εύχαριστώ θερμώς δια τάς επί τή έορτή μου εύχάς. — 'Αγνωστος. (1B', 90)

Αφελής Ξανθούλα, έγώ; 'Ύέρματα. — Μικρά 'Αριστοτολῆς. (1B', 91)

Γεώργιε Χρυσόπαι, επί τή 'εορτή σου, εύχομαι έτη πολλά. — 'Αρης. (1B', 92)

Αλήθεια τό έπίστευσε πώς είχαμε ιδέα τό όνομα Γαλάτεια να ύμνήσουμε φραϊά και μός έπλήρωσε άδρά; καλά 'στην καταφέραμε 'μεϊς ή 'ζουρολοπαρέα! 'Εν τούτοις τό κρητίτομεν πώς είσ' ύπόψηφια 'ψηφισάτε τήνε, παιδιά, τάξτεϊ με τόν Δία! (Και ταύτα με λεπτά σου, άγαπητή Γαλάτεια...) Βάρνα του Κανάρη, Σουλβία, Σφιγξ, Καλαμιά. (1B', 93)

Ολοι άσπρο στά ύπέροχα ψευδώνυμα: ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ, ΔΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ. — Πανελλήνιος Πόθος (1B', 94)

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 19ου ΦΥΛΛΟΥ (Ίδε τήν λύσιν εις τήν σελ. 181)

'ΑΘΗΝΩΝ: Χρυσό Παγώνι, 'Ελλη 'Εμμ. Μέμισσα, 'Ιωσήφ Κ. 'Ατίουδς, 'Ελένη Κ. Μωραϊτου, Ν. Κ. Ζαχαράκη, Βασ. Ν. Ματθόπουλος, Στέφανος Βέρτης, Νίκας Βέρτης, 'Ευγενία Λαμπάδαρου, Μαρία Χρηστομάγου, 'Ιωάν. Ν. Πλατσιός. 'ΠΕΡΑΙΑΣ: Μιχ. Θρασύβ. Δ. 'Υψηλάντης, Ρίτσα Α. 'Υψηλάντη, 'Αλεξάνδρα Π. Δευτεράου, Πλεονάζουσι δε. 1,60 δια τόν προσεχέ Διαγων.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1912

Κατά τά προκηρυχθέντα, τήν 15 'Απριλίου τό άπόγευμα, έτέθησαν εις τήν Κληρωτίδα οι αριθμοί 1 έως 2289, οι άντιστοιχούντες προς τους αριθμούς των αποδείξεων πληρωμής, τάς όποιάς έλαβον οι πληρώσαντες μέχρι τής στιγμής έκείνης συνδρομήν έτησίαν, έννεάμηνον, έξάμηνον ή τρίμηνον, έντός τής όποιάς συμπεριλαμβάνεται ή 15 'Απριλίου. 'Εκληρώθησαν δέ κατά σειράν οι έξής 50 αριθμοί:

- 967, εκέροδισεν εν ωρολόγιον τής τοίχης. 1029, 70, εκέροδισεν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμῶν 40 και 'έκλογήν του. 312, 1476, 1192, εκέροδισεν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμῶν 25 και 'έκλογήν του. 505, 620, 840, 1786, εκέροδισεν έκαστος τόμους Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης αξίας δραχμῶν 15 και 'έκλογήν του. 218, 1510, 6, 1614, 259, εκέροδισεν έκαστος άνα μίαν έτησίαν συνδρομήν Διαπλάσεως του προσεχός έτους. 2171, 1714, 1415, 2014, 1584, εκέροδισεν έκαστος άνα εν άντίτυπον του α 'Αγγέλου τής 'Αράξης. 31, 1347, 456, 2212, 1201, 139, 108, 1887, 1028, 1685, εκέροδισεν έκαστος άνα ένα τόμον Διαπλάσεως τής Β' Περιόδου εκ των τιμωμένων φρ. 3,50. 1567, 1906, 1298, 783, 2253, 2081, 401, 1991, 147, 2128, 1833, 555, 46, 1247, 1123, 1938, 93, 591, 1811, 487, εκέροδισεν έκαστος άνα ένα τόμον Διαπλάσεως τής Α' Περιόδου εκ των τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ των δώρων προς μέν τους κατόχους του πρώτου και των τεσσαράκοντα τελευταίων αριθμῶν θα γίνη μαζί με τό 22ον φύλλον τής προσεχούς έβδομάδος, χωρίς να δικαιούται τις να ζητήση άντικατάστασιν του υπό τής τύχης άπονεμηθέντος αύτῶ δώρου δι' άλλου, ούτε ίσης ούτε κατωτέρας αξίας. Προς δέ τους κατόχους των αριθμῶν, οι όποιοι εκέροδισαν τόμους και 'έκλογήν των, άπρηθύναμεν σήμεραν επιστολήν, παρακαλοῦντες αύτους να μάς όρίσουν ποίους τόμους επιθυμοῦν να λάβουν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1912 θα γίνη τήν 15 'Ιουλίου και θα λάβουν μέρος εις αύτήν πάντες άνεξαιρέτως οι συνδρομηταί, όσοι έπλήρωσαν ήδη, ή θα πληρώσουν μέχρι τής ημέρας τής Κληρώσεως συνδρομήν έτησίαν, ή έννεάμηνον, ή έξάμηνον, ή τρίμηνον, έντός τής όποιάς να συμπεριλαμβάνεται ή 15η 'Ιουλίου 1912. Είνε δέ τά Δώρα τής Τρίτης Κληρώσεως όμοια με τά τής άνωτέρας Δευτέρας.

Εφημέρια Σ. Ζέρβα, Γ. Ι. Μπαλάρας, 'Ιωάν. Ν. Καρδαράς (18, 19), Γ. Μ. Χρυσουφίδης (18, 19), 'Αναρ. Δ. Τσολάκις.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Δ. Χ. Χριστοδούλου, Δημ. Ε. Κουμαδής. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μπαγαδοτόπουλος. ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Π. Χ. Γκέλης, Κωνστ. 'Ανδρέου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: 'Αλκυόν, 'Ερμίνια Ι. Οικονομίδου, Χαρ. Σ. Πατσός, Λάτρης τῶν Μουσῶν. Κε ΦΑΛΑΧΝΙΑΣ: Πλάτων Β. Μεταξάς. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Τ. Δ. Σηλυβείδης. ΔΕΚΑΛΙΩΝ: Ρίκα Ν. 'Αγγελουπούλου. ΛΙΜΝΗΣ: 'Ιωάν. Εδ. Μπελλάρας. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: 'Αννα Β. Πετροπούλου, Θάνος Π. Σιάγιαννης, Γ. Π. Σάγιανης, 'Αν. Ν. Παβέλλας, Άνδρ. Σπηλ. Βασιλείου. ΠΑΤΡΩΝ: 'Ιωάν. Σ. Βασιλείου, Χρυσάνθη Γ. Μωραϊτου, Γιαν. Β. Παπανικολάου, Κ. Ι. Φαρμακίδης. ΣΠΑΡΤΗΣ: 'Αφροδίτη Ι. Κυροπού, Μαρία Α. Κουμαντάρου, Κάκια Γ. Οικονομοπούλου. ΣΥΡΟΥ: Μαργαρίτα 'Εβρεστ. ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Διπλούς Μενεξές. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Αιλίκα Δ. Λαυρίκου, Γογούλα 'Αθ. Χρηστοπούλου, Γ. Β. Βαφειόπουλος. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Σωκρ. Ι. Θεοχάρης, Βασ. 'Ηλ. Τρόμπας. ΥΔΡΑΣ: Φλόρα Α. Μουσταίδη, 'Αννίτσα Θ. Πετροπούλου. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Νίκος Ε. Κούρης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Σοφία και Νίκος Κοζαδίνος, Ζαφειρίτς, Χουσαλλίς. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Βασ. Θ. Ο'νομοιδης. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νησάκι των Γιαννίνων. ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: 'Ελληνικός 'Οθωνός. ΜΙΝΙΑΣ: Γ. Π. Πατριάκος. ΠΟΡΤ-ΣΑΪ-Δ: Μαίρη 'Αλεξανδράτου, 'Αννα Μ. Χανδρά.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εφόρτων δεσφην τήν λύσιν τά όνόματα έτέθησαν εις τήν Κληρωτίδα και εκληρώθησαν οι έξής: ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Β. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ εν Πάτραις και ΕΥΓΕΝΙΑ ΔΑΜΠΑΡΑΙΟΥ εν 'Αθήναις, οι όποιοι ενεγράφησαν δια τρεις μήνας έκαστος από τής Μαΐου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου τής Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασόν εις τήν χόραν ήμῶν άπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription rates: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (Ετησία 8, Έξάμηνος 4,50, Τρίμηνος 2,50) ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (Ετησία 10, Έξάμηνος 5,50, Τρίμημος 3) ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ (ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879) ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20 (Διά των Πρακτικῶν, Έσωτερ. λ. 10, Έξωτερ. λ. 15) ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Έν 'Αθήναις, 28 'Απριλίου 1912) Έτος 34ον.—Αριθ. 22

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ 10ον ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΕΞΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

- Α.—'Εγγονος Αυτοκρατορος, Γεώργιος Ν. Γεωργόπουλος, Πετραϊεύς (Κορυφαίος των Μονάδων). 1. 'Ευγενούλα Δεμπεριάδου, 'Αδριανούπολις. 2. 'Ανδρέος 'Ανδρείου, Πέτρος Δ. Πασχάλης, πρόεδρος του εν 'Ανδρώ Συλλόγου 'Ερμής. 3. Εικόστη Πέμπτη Μαργίτου, Στυλιανός Μ. Κωσταλίας, ταμίας του εν 'Αλεξανδρεία Συλλόγου «'Οραία Χίλας». 4. 'Αεροναντοπούλα, 'Ελένη Χ. Νικολετοπούλου, Πύργος (Βουλγαρίας). 5. Ναυτόπαις του Αιγαίου, Λεωνίδας Ζ. Μπίστης, 'Αθήναι. 6. Κύμα του Πόντου, 'Ολγα Κιτσιούκη, Πύργος (Βουλγαρίας). 7. Γεώργιος Ι. Χαϊδόπουλος, Πέτραι. 8. Πλάτων Ι. 'Εμμανουηλίδης, Κωνσταντινούπολις. 9. Λάτρης τής 'Ελλάδος, 'Ιουλία Γ. 'Ελευθεριάδου, Λευκωσία (Κύπρου). 10. Κυματίζουσα Κωνσταντίνου, Νικόλαος Η. 'Αναγνωστόπουλος, Πετραϊεύς.